

FILMOVÁ INSPIRACE PRO DŘTI: HLEDÁNÍ BEZ KAMERY

Posudek bakalářské práce

Autor práce: Karolina Peroutková

Autor posudku: Vít Janeček

Bakalářská práce Karolíny Peroutkové je napsána stylem angažované reflexe vlastní empirie a současně poměrně konsantně drží směr tématu - tedy průzkumu možností, jak dětem žijícím ve světě naddimenzovaného kontaktu s obrazovkou / displayem nejrůznějšího typu, zprostředkovat zážitek vlastní motivace k vlastní autentické tvořivosti a instrumenty k jejímu naplnění. Empirické zakotvení práce má svoji výhodu i nevýhodu. Nevýhodou je rozehrání tématu prakticky na jediném příkladě - tedy autorčině vlastní zkušenosti s pedagogikou z filmového kroužku, byť s řadou extenzí a glos, které tvoří citace zkušeností dalších lidí, kteří se zabývají stejným hledáním. Výhodou je pak možnost akceptovat místy poznámkovitý a heterogenní styl textu, který v některých svých pasážích nastoluje zásadní otázky, zejména stran zranitelnosti dětí vůči audiovizuálnímu mediu, ať už tím, že se příliš snadno identifikují s viděným, nebo tím, že zapojení dětí do tvorby může být vedeno mnohem více sociálními, než vnitřními tvůrčími motivy: "Chtějí děti vrťší pochvalu než jen od kamarádů a lektora? Jak se liší pochvala od toho, kdo dotyčného zná, vnímal proces tvorby, radil a naslouchal i jiným, od anonymních virtuálních vztyčených palců? Proč vůbec potřebuji pochvalu od jiných? Nabízí se i seberozevíjející otázky typu: Potřebuji, aby mě někdo chválil? Jaká je vlastní moje motivace, proč tvořím?"

Od popisu a reflexe vlastních zkušeností přechází autorka k pojednání o youtube a youtuberech, kteří představují rostoucí socializační a integrační platformu mladých lidí, čímž získává na prestiži a vlivu také práce s kamerou v kontextu vlastního sebevyjádření - nebo narcistické sebeprezentace. Tento přechod by si v textu zasluhoval silnější přemostění. Empirický a epizodický charakter práce neumožňuje dělat silnější závěry, nejsilnějším momentem tedy nakonec zůstávají úvahy a kladení otázek. Závěr je kapitolou, v níž se autorka vrací sama k sobě a zůstává v modu kladení otázek a vyslovených pochybností, takže má spíše podobu manifestační. Práce se rovněž pohybuje v blízkosti zdravé proporce původního textu a citací, původní text by měl být dominantou.

Přes tyto dílčí výhrady považuji práci za přijatelnou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 10.8.2017

Vít Janeček